

ชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จดหมายข่าว ปีที่ 31 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม 2568

สารบัญ

● ลังคมในแวดวง มศว	6
● ชาวชมรมฯ	7
● ผู้บริจาคเงิน	11
● รายชื่อสมาชิกชมรมฯ ที่เกิดเดือนมกราคม	12
● วาหะธรรม : “พร” ขอได้ที่ตัวเอง	14
● บอกเล่าเก้าสิบ : ผ่าพันคอ	15
● ลมประจำถิ่นของไทย	17
● Limited edition	19
● วันที่ 24 ธันวาคม ปี ค.ศ 1914	21
● “เปียตรากัลลา” เมืองแห่งความลับใต้ดินในอิตาลี	24
● วันครู	25
● เซอร์รี่ของพ่อ	27
● มุกิตาจิต 84 ปี (2567)	29

วันนี้ (31 ธ.ค. 2567) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสพระราชทานแก่ประชาชนชาวไทย ในโอกาสขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช 2568 ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต ความว่า

เนื่องในวาระขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช 2568 ข้าพเจ้าขอส่งความระลึกถึงและความปรารถนาดีมาอัญวยพรแก่ทุกๆ ท่าน ให้มีความสุขกาย สุขใจ มีสติปัญญาแจ่มใสและเข้มแข็ง ตลอดจนสุขภาพที่แข็งแรง ประสบแต่ความสุขความเจริญด้วยทุกท่าน

ในปีที่แล้วมีเรื่องน่ายินดีเกิดขึ้นหลายอย่าง เรื่องที่ควรแก่การชื่นชมเป็นพิเศษ คือ ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และพาราลิมปิก อันเป็นกีฬานัดสำคัญที่สุดของโลกแต่ก็มีเรื่องที่น่าเป็นห่วงหลายเรื่อง เช่น อุทกภัย ซึ่งทำให้ประชาชนหลายจังหวัดต้องประสบกับความเดือดร้อน ข้อที่น่าจะเป็นเครื่องเตือนใจอย่างสำคัญว่าวิถีชีวิตของคนเรานั้น ย่อมมีทั้งความสุขและความทุกข์ผ่านเข้ามาเสมอ แต่ถ้าเราทุกคนร่วมแรงร่วมใจกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน ตั้งใจปฏิบัติภาระหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด เท่าที่แต่ละคนจะสามารถกระทำได้แล้ว ก็จะช่วยให้ผ่านพ้นอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ และดำเนินชีวิตได้ด้วยความผาสุกสวัสดิ์

ในปีใหม่นี้ จึงขอให้ประชาชนชาวไทยตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท ดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวัง โดยมีสติรู้ตัวและปัญญารู้คิดอยู่ตลอดเวลา ผู้ใดมีหน้าที่อย่างไรในบ้านเมืองก็พึงกระทำให้สำเร็จผล เพื่อความเจริญ มั่นคงและความสุขร่มเย็นของประชาชนและประเทศชาติ

กอบประด้วยศรัทธาในความดี เชื่อมั่นในสิ่งที่ดีที่ถูกต้อง ย่อมก่อให้เกิด ความสุข ความเจริญที่แท้จริงและยั่งยืน ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านเคารพนับถือคุ้มครองทุกท่านให้ปราศจากทุกข์โศก โรคภัย และปรารถนาสิ่งที่ดีงามตลอดศกหน้าโดยทั่วกัน

ปีมะเส็ง ปีงูเล็ก ๒๕๖๘

งูขึ้นกระได : ทั่วต้าวท้าวขึ้นเรือย

ปีมะเส็งดีดอดดิ่งเล็ก
ผู้ใดใหญ่เด็กย่นเล็กนทอตธา

เราเคยเล่นเกมส์กันแต่ก่อนนะ

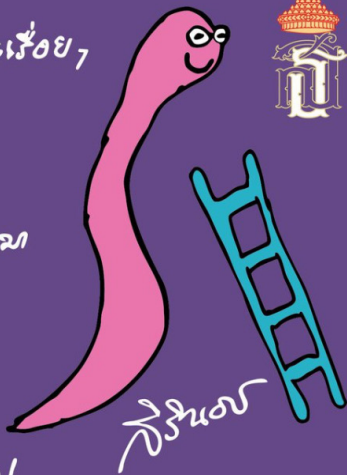
เรียกกันว่าไล่หุงตักกระได

แต่ปีหรือสิ่วจะ มีเส็ง

ปีงูขึ้นกระไดอยู่ใกล้หัว

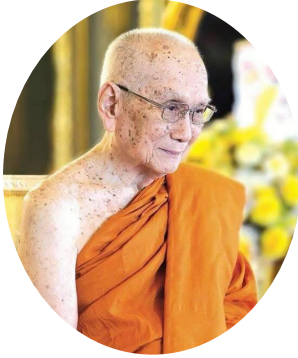
เราสิ่วแต่ขึ้นบั้งโด้สูงระเเไม่

งูช่วยเราให้กายใจสบายเอย

ส.ค.ส. พระราชทานพระปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
อุปนายกผู้อำนวยการสภาภาษาไทย

สท.ธ. สาร มติฎฐิติทา ตริททา ตั้มม้งแก้ว สัมปะโยธม วิสัฬำเร็

ส. ส. ๑๕/๕๐.

เนื่องในโอกาสกษัตริย์สมัยขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๘
ขอท่านจงตั้งมั่นในศรัทธาอันประกอบด้วยปัญญา
เพื่อความเจริญสำเร็จทุกประการ เทอญ.

ขออำนาจพร

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ

(สมเด็จพระสังฆราช)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

วัดพระราม 9 กาญจนาภิเษก

วัดปทุมคงคา

วัดบวรนิเวศวิหาร

วัดสุทัศนเทพวราราม

วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม

วัดอรุณราชวราราม

วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม

วัดโสมนัส

ส่งความสุข ปีใหม่ 2568

ส่งความสุข ปีใหม่ 2568 ชมรมฯ ขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์และ
อัญเชิญพระประธานทั้ง 9 วัด อำนาจพร ให้ท่านและครอบครัว จงมีแต่
ความสุข ความเจริญ มั่งมีเงิน มีทอง อย่าเจ็บ อย่าป่วย ปราศจากโรค
ภัยทั้งปวง มีทรัพย์สินมากมายตลอดกาลเทอญ

ชมรมผู้สูงอายุ มศว

สังคมในแวดวง มศว

• มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดจัดงานปีใหม่ ประจำปี พ.ศ. 2568 ในวันที่พุธที่ 8 มกราคม 2568 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการขอบคุณบุคลากรที่ทำงานอย่างเสียสละและทุ่มเทเต็มความสามารถมาตลอดปี พ.ศ. 2567 เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเพื่อให้บุคลากรได้รับทราบถึงความปรารถนาดีและการเห็นความสำคัญของบุคลากรทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัย

มีพิธีถวายภัตตาหารเช้าพิธีเจริญพระพุทธมนต์ และทำบุญตักบาตร ข้าวสารอาหารแห้งจำนวน 76 รูป ณ โถงชั้น 1 อาคารนวัตกรรมการศึกษาศาสตร์ ดร.สาโรช บัวศรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เวลา 06.00-07.30 น. และ งานเลี้ยงขอบคุณบุคลากร เริ่มเวลา 17.00-21.00 น. ณ สนามกีฬากลาง ม.ร.ว.จุฬีพรหม กมลาคณ์

ข่าวชมรมฯ

• คณะกรรมการบริหารชมรมฯ กำหนดการประชุมประจำเดือน มกราคม 2568 ในวันพฤหัสบดีที่ 2 มกราคม 2568 กิจกรรมของชมรมฯ มอบของขวัญให้ รปภ. จำนวน 46 คน และพนักงานดูแลจอดรถใต้ดิน จำนวน 46 คน และเวลา 10.30 น. ผศ.ปิยวดี มากพา ผศ.ดร.เทพิกา รอดสการ และ อาจารย์ชัชฌิม สนิธิสุข เล่าถึงโครงการบริการวิชาการ แก่สังคม (แสนแสบโมเดล) กิจกรรมเสียงดนตรีสร้างสุขและศิลปะการแสดงเพื่อเสริมสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตและร่างกายของผู้สูงอายุผ่านกิจกรรมเล่นดนตรีไทยเครื่องดนตรีอังกฤษ ซึ่งเป็นการผสมผสานศิลปะการแสดงเข้ากับการดูแลสุขภาพ หลังจากนั้น จับฉลากของขวัญที่นำมาจากบ้าน (ห้ามซื้อไม่เน้นราคา)

• การประชุมคณะกรรมการบริหารชมรมผู้สูงอายุ มศว ประจำปี พ.ศ. 2568 มีดังนี้

เดือนมกราคม 2568	วันพฤหัสบดี	ที่ 2	มกราคม 2568
เดือนกุมภาพันธ์ 2568	วันพฤหัสบดี	ที่ 6	กุมภาพันธ์ 2568
เดือนมีนาคม 2568	วันพฤหัสบดี	ที่ 6	มีนาคม 2568
เดือนเมษายน 2568	วันพฤหัสบดี	ที่ 3	เมษายน 2568
เดือนพฤษภาคม 2568	วันพฤหัสบดี	ที่ 1	พฤษภาคม 2568
เดือนมิถุนายน 2568	วันพฤหัสบดี	ที่ 5	มิถุนายน 2568
เดือนกรกฎาคม 2568	วันพฤหัสบดี	ที่ 3	กรกฎาคม 2568
เดือนสิงหาคม 2568	วันพฤหัสบดี	ที่ 7	สิงหาคม 2568

เดือนกันยายน 2568 วันพฤหัสบดี ที่ 4 กันยายน 2568

เดือนตุลาคม 2568 วันพฤหัสบดี ที่ 2 ตุลาคม 2568

เดือนพฤศจิกายน 2568 วันพฤหัสบดี ที่ 6 พฤศจิกายน 2568

เดือนธันวาคม 2568 วันพฤหัสบดี ที่ 4 ธันวาคม 2568

• เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2567 ชมรมฯ จัดงานมุทิตาจิต 84 (2567) แต่คณาจารย์และสมาชิกอาวุโส อายุครบ 84 ปี คณาจารย์อาวุโสที่แจ้งชื่อเข้าร่วมงาน จำนวน 6 ท่าน จากจำนวน 13 ท่าน ซึ่งท่านตอบรับมาว่าไม่สะดวกในการเดินทาง

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีชัย คุณาวุฒิ
2. อาจารย์อุไร ลังชนันท์
3. ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดา ทัพสุวรรณ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ วิจิตร
6. อาจารย์นบน์อม อ่าวสุคนธ์

บรรยากาศเต็มไปด้วยความคึกคัก อบออุ่นสบายๆ ซึ่งผศ.ดร. สมปรารถนา วงศ์บุญหนัก รองประธานชมรมฯ นักเขียนหน้าใหม่ของชมรมฯ เขียนบทความ มุทิตาจิต 84 (2567) ในฉบับนี้ ชมรมฯ ขอขอบคุณค่ะ

• วันพุธที่ 29 มกราคม 2568 ชมรมฯ ขอเชิญชวนสมาชิกร่วมทำบุญคล้ายวันเกิด ณ วัดปทุมวนาราม ดังกำหนดการ

08.30 น. รถตู้ออกจาก มศว

09.30 น. ถึงวัดปทุมวนาราม

10.00 น. ฟังเทศน์ พระสวดมนต์

11.00 น. ถวายภัตตาหารเพล พระสงฆ์ 9 รูป

11.30 น. รับประทานอาหารร่วมกัน

12.30 น. เดินชมบริเวณวัดไหว้พระในพระอุโบสถ (พระสงฆ์นำชม)

15.00 น. เดินทางไปไหว้พระเที่ยวแก้ว ที่ห้องสนามหลวง

16.00 น. เดินทางกลับ มศว

รับสมัครจำนวน 30 คน หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วจะถวายเงินเข้ามูลนิธิการศึกษาของสามเณร และช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียง

- ชมรมฯ ขอเชิญสมาชิกร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม (แสนแสบโมเดล) กิจกรรมเสียงดนตรีสร้างสุขและศิลปะการแสดงเพื่อเสริมสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตและร่างกายของผู้สูงวัยผ่านกิจกรรมเล่นดนตรีไทยเครื่องดนตรีอังกฤษ ซึ่งเป็นการผลิตผลงานศิลปะการแสดงเข้ากับการดูแลสุขภาพ สมาชิกผู้สนใจสามารถแจ้งชื่อและดูรายละเอียดการสมัครได้ที่ไลน์ชมรมฯ รับจำนวน 30 คน

- ข้าราชการบำนาญผู้ที่ได้รับเงินบำนาญเดือนละ 13,500 บาท ขึ้นไป (ไม่รวมเงิน ช.ค.บ.) เมื่ออายุครบ 65 ปีบริบูรณ์และผู้ได้รับเงินบำนาญเดือนละ 27,000 บาทขึ้นไป (ไม่รวม เงิน ช.ค.บ.) เมื่ออายุครบ 70 ปีบริบูรณ์ หลังจากวันเกิดสามารถ ติดต่อส่วนทรัพยากรบุคคล (กองการเจ้าหน้าที่เดิม) อาคารสำนักงานอธิการบดีตึก 9 ชั้น 3 เพื่อยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ท่านสามารถสอบถามรายละเอียดได้ที่ 02- 260-3558 และเตรียมหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ 2 ชุด 1. สำเนาบัตรประชาชน 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. สำเนาหน้าสมุดบัญชีธนาคารที่ต้องการให้โอนเงินเข้า

- คณะกรรมการบริหารชมรมฯ ใครขอให้ผู้บริจาคเงินเข้าชมรมฯ ตรวจสอบรายชื่อจากจดหมายข่าวของชมรมฯ ในแต่ละเดือน หากไม่

ปรากฏรายชื่อของผู้บริจาคภายใน 1-2 เดือน โปรดติดต่อกับ ดร.อุมาพร นาคะวัจนะ 090 917 3993 หรือคุณพิศมัย พนาเวศร์ 081 412 1310 และหากท่านสมาชิกมีความประสงค์ที่จะร่วมบริจาคเงินเข้าชมรมฯ โปรดแสดงความจำนงได้ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว ชื่อบัญชีชมรมผู้สูงอายุ มศว เลขที่บัญชี 2686-3 ชมรมฯ ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

• ชมรมฯ ขอแสดงความเสียใจกับครอบครัว **พงษ์ไพบูลย์** ในการถึงแก่อนิจกรรมของ **อาจารย์ ดร.พนม พงษ์ไพบูลย์** เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2567 พิธีสวดอภิธรรม ณ ศาลา 5 วัดมกุฏกษัตริยาราม ระหว่างวันที่ 1 - 7 ธันวาคม 2567 พระราชทานเพลิงศพ วันที่ 8 ธันวาคม 2567 เวลา 17.00 น.

• ชมรมฯ ขอแสดงความเสียใจกับครอบครัว **ช่วยประสิทธิ์** ในการถึงแก่กรรมของ **รศ.สาคร ช่วยประสิทธิ์** เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 พิธีสวดอภิธรรม ณ ศาลา 36 (เดชสุวรรณาชัย) วัดธาตุทอง ระหว่างวันที่ 12 - 15 ธันวาคม 2567 และฌาปนกิจศพ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2567 เวลา 17.00 น.

.....
• เชิญสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำกัด เข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2568 ในวันเสาร์ที่ 25 มกราคม 2568 ระหว่างเวลา 08.30-12.00 น. ณ ห้องประชุม 19-402 ชั้น 4 อาคาร 19 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
.....

ผู้บริจาคเงิน

1. รศ.ดร.อัจฉรา วัฒนาณรงค์	1,000	บาท
2. ผศ.พนอ อัครวรุจานนท์	1,000	บาท
3. รศ.อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร	1,000	บาท
4. รศ.วรรณิ์ โสภประยูร	1,000	บาท
5. ผศ.ศิรินหา บุญยสงวน	2,000	บาท
6. ผศ.นิรมล ปิตะนีละพลิน	1,000	บาท
7. ศ.ศรียา นิยมธรรม	2,000	บาท
8. คุณพิศมัย พนาเวศร์	1,000	บาท
9. รศ.ดร.สนอง โลหิตวิเศษ	1,000	บาท
10. อ.สุวัฒน์ บั้วรามภรณ์	1,000	บาท
11. อ.มารศรี บั้วรามภรณ์	1,000	บาท
12. ผศ.ดร.สุณี รักษาเกียรติศักดิ์	1,000	บาท
13. อ.อัยยา ภาदानุพงศ์	1,000	บาท

รายชื่อสมาชิกชมรมฯ ที่เกิด เดือนมกราคม

ขออวยพรวันเกิดประเสริฐขวัญ
ให้ทุกคนมีแต่สุขทุกข์จางหาย
สรรพทุกข์สรรพโรคไม่กล้ากราย
สิ่งใดหมายขอให้ได้ตั้งใจปอง

รศ. สุภา ปานเจริญ ผู้ประพันธ์

1. รศ. ศศิธร วรรณพงษ์	2. อ. เยี่ยม อุ่นละม้าย
3. รศ. วิญญา วิชาลาภรณ์	4. อ. มารศรี บั้ววารภรณ์
5. อ. นที ศิริมัย	6. อ. คุณุณี สิ้นเดิมสุข
7. ผศ. วรรณิ พุทธาวุฒิไกร	8. คุณณิตินันท์ สอนแสง
9. รศ. สาลี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา	10. อ. อรรพรรณ สัมมาพันธ์
11. ผศ. ดร. สุชาดา สุธรรมรักษ์	12. คุณอุไร ฉายแก้ว
13. คุณศุภวรรณ พันธุ์ภักดี	14. อ. สุภณิดา สุวณิชย์
15. คุณประทีนทิพย์ อินทวิเชียร	16. อ. จรูญ โกมลบุญย์
17. รศ. เย็นใจ สมวิเชียร	18. อ. จรส กุมารจันทร์
19. รศ. กรรณิการ์ พวงเกษม	20. คุณชฎีอร ธีระวัฒน์
21. คุณกริยา สามเสน ปานเจริญ	22. ผศ. ดร. ปัทมา ลีวนิช
23. อ. วรรณ วิไลรัตน์	24. รศ. เฉลิมศักดิ์ สุภาพล
25. อ. สุวรรณ คล้ายกระแสด	26. อ. ดร. อุปวิทย์ สุวคันธกุล
27. ผศ. นิยม เรียงจันทร์	28. รศ. จริยา สิ้นเดิมสุข
29. อ. บุญพ่อง วรรณภิรมย์	30. คุณอรिया ขำสอาด
31. รศ. ดร. พัชรินทร์ แสงจารีก	32. รศ. ดร. กิติมา ปรีดีติลภ
33. คุณณอมศรี โมฬี	34. ผศ. ณัฐกา ตันสกุล
35. รศ. ดร. สนนง โลหิตวิเศษ	36. รศ. สุชา ณ พัทลุง

37. คุณปราโมทย์ เกิดทรัพย์	38. อ. สุวัฒน์ บัววารภรณ์
39. อ. พวงผกา คงอุทัยกุล	40. อ. จุงใจ แสงพันธุ์
41. คุณวิไล พิพัฒน์โยธะพงศ์	42. รศ. ดร. อรพรรณ พรสีมา
43. รศ. ดร.สุจินต์ ปรีชามารณ	44. ผศ. ดร.นิคม ดังคะพิภพ
45. อ. สุวดี ภูประดิษฐ์	46. ☆คุณบุญเรือง แต่งไทย
47. อ. พิมพ์ศรี โตอติเทพย์	48. ☆ผศ. ดร.สุณี รักษาเกียรติศักดิ์
49. อ. อธิยา ภาคานพวงศ์	50. รศ. เขียวศรี วิวิธสิริ
51. คุณสุภาณี ผิวขำ	52. คุณวนิดา คงรินทร์
53. ผศ. อุดม ยะชัยมา	54. ศ.เกริก ยุ้นพันธ์
55. อ. เสาวนีย์ ชี้อตรง	56. รศ. ดร. ฉวีวรรณ เศวตมาลย์
57. ผศ. ชัญญุรักษ์ ภูริสุวรรณวงษ์	58. ผศ. น้อม งามนิตย์
59. รศ. ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล	60. คุณพรเพ็ญ พรหมชัย
61. คุณวิไล หัสตินวิชัย	62. อ. โสภิต จันทะคล้อย
63. ทันตแพทย์วินัย นันทสันติ	64. คุณสุภา อัครวัลลภ
65. อ. สมบุญ ปิยะสันต์ชาติ	66. อ. พญ. สุรีพร ภัทรสุวรรณ
67. ผศ. ดร.รัตติยา จินเดหวา	68. รศ. ดร.อัมพร จาริยะพงศ์สกุล

หมายเหตุ : สมาชิกที่มีเครื่องหมาย ○ ติดต่อขอรับเงินบำเหน็จอาวุโส
 ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว จำกัด **เฉพาะท่านที่เป็นสมาชิกสหกรณ์
 เท่านั้น** (สมาชิกควรมาในวันที่อายุครบหรือเข้าไม่เกิน 90 วัน) พร้อมบัตร
 ประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน

☆ **บำเหน็จดำรงชีพ อายุ 70 ปีบริบูรณ์**

วาทะธรรม : “พร” ขอได้ที่ตัวเอง

คำสอนในพระพุทธศาสนา เน้นสอนเรื่องกรรม ทำกรรมดี ได้ผลดี ทำกรรมชั่วได้ผลชั่ว ดังนั้น ควรทำกรรมดี เช่น การไม่คบคนพาล การคบบัณฑิต การบูชาผู้ควรบูชา นี่เป็นมงคลสูงสุด ในวาระขึ้นปีใหม่นี้ หากระลึกถึงคติแห่งพร หรือมงคลทางพระพุทธศาสนาดังกล่าว และหันมาขอพรอย่างนี้กันให้มากขึ้น

พรอย่างนี้ไม่ต้องไปขอจากใคร ให้ขอจากตนเอง คือ ขอให้ตนเองเว้นความประพฤติด่างๆ ที่ชั่วร้าย ขอให้ตนเองสร้างคุณความดี ขอให้ตนเองระงับใจจากความโลภโกรธหลง พรเหล่านี้ตนเองเท่านั้นที่จะให้ได้ ใครอื่นจะขอหรือแนะนำตักเตือนสักเท่าไร ถ้าตนเองไม่ทำแล้วก็ไม่สำเร็จประโยชน์

พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า “จงเตือนตนด้วยตนเอง จงพิจารณาตนด้วยตนเอง ท่านมีสติคุ้มครองตนได้แล้ว เป็นผู้เห็นภัยในโทษ แม้เพียงเล็กน้อย จักอยู่เป็นสุข” นี่คือวิธีขอพรตนเองของพระพุทธเจ้าผู้เลิศล้ำ ขอให้พรนี้ จงสำเร็จแก่ทุกๆ ท่าน

พระคติธรรม :

สมเด็จพระญาณสังวร

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

บอกเล่าเก้าสิบ : ผ้าพันคอ

ผ้าพันคอนั้นเป็นยาชนิดหนึ่งจริงๆ ซึ่งคน 99% ไม่รู้!

ถ้าเป็นเช่นนั้นผ้าพันคอมีไว้เพื่ออะไร? คน 99% จะตอบอย่างแน่นอนว่าให้ความอบอุ่น แต่หลายคนไม่รู้ที่ผ้าพันคอก็คือเป็นยาชนิดหนึ่งเช่นกัน

• ป้องกันโรคหวัดและบอกลาหวัหอมและกระเทียมไปได้เลย

คุณยังกินหวัหอมและกระเทียมเพื่อป้องกันโรคหวัดอยู่หรือไม่? จริงๆ แล้วผ้าพันคอสามารถช่วยแก้ปัญหาได้ ตามการแพทย์แผนจีน คอเป็นจุดที่เสี่ยงต่อลมและความหนาวเย็นมากที่สุดในฤดูหนาว ถ้าป้องกันคอได้ดี จะได้ผลดีกว่าการกินต้นหอมและกระเทียม!

ยังมีหลายคนที่ยังสงสัยว่าทำไมถึงเป็นหวัดในฤดูร้อนและไม่ดีขึ้นเป็นเวลานาน?

คำตอบ: จริงๆ แล้วปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการปรับอากาศ อุณหภูมิภายในอาคารต่ำและอุณหภูมิภายนอกสูง อุณหภูมิสูงและต่ำหนึ่งครั้งจะทำให้ความต้านทานลดลง ผ้าพันคอสามารถช่วยป้องกันโรคจากเครื่องปรับอากาศได้

• คอถูกเปิดออกน้อยลง และกระดูกสันหลังส่วนคอไม่ถูกรบกวน

การแพทย์แผนจีนเชื่อว่าลม ความเย็น ความร้อน ความชื้น ความแห้ง และไฟเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดโรค 6 ประการ โดยปัจจัยแห่งความชื้นร้ายจากลมหนาวจัดอยู่ใน 2 อันดับแรก คอคือ "ป้อมปราการ" ของร่างกายมนุษย์ เต็มไปด้วยเส้นเลือด และมีจุดฝังเข็มที่สำคัญมากมาย เช่น

จุดต่ำสุด จุดเฟิงฉิบนกระดูกสันหลังส่วนคอ และจุดเจี้ยนจิงที่ทอดยาวไปถึงไหล่ ดังนั้นฤดูหนาวจึงเป็นฤดูที่โรคกระดูกสันหลังส่วนคอเกิดขึ้นบ่อยที่สุด ดังนั้นผ้าพันคอจึงสามารถปกป้องคุณจากลมและความหนาวเย็น และช่วยให้คุณห่างไกลจากโรคต่างๆ

- **สามารถสวมผ้าพันคอได้ดี และจะไม่เกิดปัญหากับหลังของคุณ**

ในฤดูหนาว หากคุณไม่สวมเสื้อผ้าที่มีคอสูง ลมหนาวเพียงเล็กน้อยก็จะเข้ามาที่คอของคุณ และร่างกายของคุณจะสั่นสะท้าน ดังนั้นคอจึงกลัวการแช่แข็งมากที่สุด โดยเฉพาะคนสมัยใหม่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน ซึ่งอาจทำให้กล้ามเนื้อคอตึงได้ง่าย หากลมหนาวมากระทบหลังจะเย็นและกล้ามเนื้อจะมีอาการระตุกและปวดได้ง่าย อาการปวดนี้จะแผ่ออกไปถึงบริเวณไหล่ด้านบนและบริเวณกระดูกสะบัก หากคุณเป็นหวัดซ้ำๆ เป็นเวลานาน คุณอาจป่วยเป็นหวัดหรือโรคไขข้อได้

- **อุ่นขึ้นในฤดูหนาวและตื่นตัวตลอดทั้งวัน**

ผ้าพันคอสามารถส่งเสริมการไหลเวียนโลหิตและบรรเทาความเมื่อยล้า ไม่ว่าจะในฤดูหนาวหรือในอาคารที่มีอากาศเย็นสบายในฤดูร้อน ผ้าพันคอก็เหมาะกับคุณที่สุด

ลมประจำถิ่นของไทย

ลมประจำถิ่นของไทย ชื่อคุ้นๆ แปลกๆ ทั้งนั้น เป็นลมที่คนไทยรู้จัก และเรียกกันมาแต่โบราณตามชนบทท้องถิ่น

ฤดูหนาว

- **ลมว่าว** ลมเย็นที่พัดจากทางเหนือมาตามลุ่มน้ำเจ้าพระยาไปยังทิศใต้ พัดระหว่างเดือนกันยายน-พฤศจิกายน (ต้นฤดูหนาว) บางที่เรียกลมข้าวเบา เพราะเป็นเวลาที่เก็บเกี่ยวข้าวเบาได้พอดี

- **ลมตะเภา** หรือ ลมสำเภา พัดจากอ่าวไทยขึ้นเหนือไปตามที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน (ปลายฤดูหนาว-ต้นฤดูร้อน) ลมตะเภาจะพัดแรงในเวลากลางวันเนื่องจากพัดมาสมทบกับลมทะเล ส่วนกลางคืนจะพัดอ่อน เพราะมีลมบกต้าน

หมายเหตุ : หลายคนมักเข้าใจผิดว่าลมตะเภาเป็นลมว่าว เพราะในช่วงเดือนมีนาคมถึงเมษายนที่ลมตะเภากำลังพัดนั้น วัฒนธรรมของคนไทยนิยมเล่นว่าว

ฤดูร้อน

- **ลมอุตรา** พัดจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปทิศตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน (ต้นฤดูร้อน)

- **ลมบ้าหมู** เป็นลมหมุนเป็นวงขึ้นไปในอากาศ เกิดบนบก โดยมีผงฝุ่นและเศษสิ่งของต่างๆ ปลิวหมุนขึ้นไปด้วย มักเกิดในฤดูร้อน

- **ลมวงช้าง** นาคเล่นน้ำ คล้ายกับลมบ้าหมู แต่มีขนาดใหญ่กว่า และเกิดในทะเล เป็นลมหมุนวนเหมือนวงช้างห้อยลงมาจากเมฆฝน ลงมาจรดหรือแตะผิวน้ำทะเล ทางอุตุนิยมวิทยา เรียกทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า วอเตอร์สปูร์ท์ (water spout)

ฤดูฝน

- **ลมพายุ** พัดจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ไปตะวันออกเฉียงเหนือ ในเดือนพฤษภาคม (ต้นฤดูฝน) ซึ่งก็คือลมเดียวกันกับช่วงเริ่มต้น ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

- **ลมตะไก่** พัดจากตะวันออกเฉียงเหนือไปตะวันออกเฉียงใต้ ในเดือนตุลาคม (ปลายฤดูฝน)

ลมสลัดัน ลมเพชรหึง พัดจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ไปตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงปลายฤดูฝน (ฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้)

Limited edition

ท่านที่เกิด 2480 - 2510 คือ คนรุ่นสุดท้ายที่เชื่อฟังพ่อแม่ และเป็นรุ่นแรกที่รับฟังลูกหลาน พวกเราคือคนรุ่น Limited Edition

หลานถามปู่ว่า สมัยปู่ใช้ชีวิตกันอย่างไรมิโดยที่

ไม่มีเทคโนโลยี

ไม่มีเครื่องบินพาณิชย์

ไม่มีอินเทอร์เน็ต

ไม่มีคอมพิวเตอร์

ไม่มีโรงหนัง

ไม่มีโทรศัพท์

ไม่มีเครื่องปรับอากาศ

ไม่มีรถหุ

ไม่มีโทรศัพท์มือถือ

คุณปู่ตอบหลานว่า “เราไม่ใช้ชีวิตอย่างคนรุ่นหลานที่เป็นอยู่อย่างทุกวันนี้” นั่นคือ

ไม่มีการสวมดนตรี

ไม่มีน้ำใจให้กัน

ไม่มีการให้เกียรติกัน

ไม่มีมารยาท

ไม่รู้จักละอาย

ไม่นอบน้อมต่อมตน

คนรุ่นปู่ช่างโชคดี เพราะการใช้ชีวิตของพวกเขาคือของจริงที่พิสูจน์
ได้

เราขี่จักรยานกันโดยไม่สวมหมวกกันน็อก

หลังเลิกเรียนเราเล่นกันจนค่ำมืดโดยไม่เคยดูโทรทัศน์

เราเล่นกับเพื่อนตัวเป็นๆ ไม่ใช่เพื่อนทางอินเทอร์เน็ต

เรากระหายน้ำ เราก็กินน้ำจากก๊อกไม่ใช่น้ำบรรจุขวด

เราไม่เคยป่วย แม้เราจะดื่มน้ำรวมแก้วเดียวกับเพื่อน ถึงสี่คน

เรากินข้าวเป็นจานๆ ทุกวันโดยไม่มีปัญหาเรื่องอ้วน

เท้าเราไม่มีปัญหาอะไร แม้จะเดินด้วยเท้าเปล่า

เราไม่เคยกินอาหารเสริมเพื่อให้สุขภาพแข็งแรง

เราประดิษฐ์ของเล่นเอามาเล่นเอง

พ่อแม่เราไม่รำรวย ท่านจึงให้เราได้แต่ความรัก ไม่ใช่วัตถุ

เราไม่เคยมีมือถือเครื่องเล่น DVD วิดีโอเกมส์ คอมพิวเตอร์
อินเทอร์เน็ต เรามีแต่เพื่อนที่มีตัวตน

เราไปเยี่ยมเพื่อนที่บ้านโดยไม่ต้องนัดหมาย แล้วเราก็กินอะไรกินกัน
อย่างสนุกสนาน

ญาติพี่น้องอยู่ใกล้ชิดกัน เราจึงมีเวลาให้กันมาก

ภาพถ่ายเราอาจเป็นขาวดำ แต่ความทรงจำของมันช่างหลากสีสัน

คนรุ่นเรามีเอกลักษณ์ และเข้าใจกันเพราะเราเป็นคนรุ่นสุดท้ายที่
เชื่อฟังพ่อแม่ และเป็นคนรุ่นแรกที่ได้รับฟังลูกหลาน

พวกเรา คือ คนรุ่น Limited Edition จงสนุกไปกับเรื่องราวของเรา
เรียนรู้จากเรา และ เก็บเราไว้เป็นสมบัติอันทรงคุณค่าตลอดไป

วันที่ 24 ธันวาคม ปี ค.ศ 1914

คืนหนึ่งในวันที่ 24 ธันวาคม ปีค.ศ. 1914 หรือ 110 ปีที่แล้ว
โลกเวลานั้นกำลังอยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 คืนนั้นเป็นคืนที่ยุโรป
หนาวเย็นมาก

อากาศที่หนาวเย็นจนปวดเข้าไปถึงกระดูกทำให้ สมรรถุมิรบทางด้าน
ตะวันตกในเบลเยียม ที่เคยเต็มไปด้วยโคลน หิมะ เสียงปืนใหญ่ และเสียง
ระเบิดที่ดังกึกก้องมาตลอดหลายเดือนเริ่มเงียบลง

จู่ๆ ทหารอังกฤษที่นั่งอยู่ในหลุมบังเกอร์อย่างเงียบเหงาท่ามกลาง
ความมืดมิด ก็ได้ยินเสียงแหบๆ หุ่มๆ ของผู้ชายร้องเพลง "Silent Night"
(Stille Nacht) ลอยละล่องผ่านม่านหมอกและควันปืนมาจากแนวรบของ
ทหารฝั่งเยอรมัน

"Stille Nacht, heilige Nacht, Alles schlift; einsam wacht..."

ในเวลาไม่กี่วินาทีต่อมา ก็มีเสียงของทหารอังกฤษร้องคลอตามไป
ด้วยเป็นภาษาอังกฤษ "Silent night, holy night, all is calm, all is
bright..." เสียงประสานจากทั้งสองฝ่ายค่อยๆ ดังขึ้นในความมืด

หลายชั่วโมงต่อมา เมื่อพระอาทิตย์ขึ้นในเช้าวันคริสต์มาส ทหาร
เยอรมันคนหนึ่งรวบรวมความกล้าแล้วโผล่ศีรษะขึ้นมาจากหลุมบังเกอร์
ชูมือขึ้นเป็นสัญญาณว่าไม่มีอาวุธ และตะโกนเป็นภาษาอังกฤษสำเนียง
เยอรมันว่า "Merry Christmas, English! We not shoot, you not
shoot!"

ภาพที่เกิดขึ้นในเวลาต่อมาคือ ทหารจากทั้งสองฝ่ายค่อยๆ ปีนออก
จากหลุมบังเกอร์ของตน จากนั้นก็ต่างก็ค่อยๆ เดินเข้าไปหากันในพื้นที่ "no
man's land" ซึ่งปกติเป็นเขตมรณะที่ไม่มีใครกล้าเดินเข้าไปเพราะจะโดน

ยิงตาย

ชายหนุ่มเหล่านั้นจับมือทักทายกัน ถามชื่อของอีกฝ่าย แลกเปลี่ยนของขวัญเล็กๆ น้อยๆ ที่ญาติส่งมาให้ ทหารเยอรมันคนหนึ่งหยิบเค้กช็อกโกแลตที่ได้รับจากบ้านมาแบ่งให้ทหารอังกฤษกิน ทหารอังกฤษอีกคนเอาเนื้อกระป๋องและบุหรี่ของอังกฤษมาแชร์ให้ทหารเยอรมัน

ทหารหนุ่มเยอรมันคนหนึ่งที่เคยเป็นช่างตัดผมในเบอร์ลินก่อนถูกเกณฑ์มาเป็นทหารหิบบรรโกรออกมาและเริ่มตัดผม เล็มหนวดให้ทหารอังกฤษ

หลายคนนำรูปครอบครัวมาแบ่งกันดูและเล่าถึงถึงบ้านเกิด ภรรยาและลูกๆ ที่รออยู่ที่บ้าน เช้าวันนั้น ชายหนุ่มเหล่านั้นสัมผัสได้ว่า ศัตรูที่พวกเขากลัวและฆ่าฟันกันมาหลายเดือน จริงๆ แล้วก็เป็นแค่มนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งที่ถูกบังคับให้มาอยู่ในสงครามเช่นเดียวไม่ต่างจากตัวเขา

แต่สิ่งที่น่าจะเป็นที่จดจำมากที่สุดของเหตุการณ์ในวันนั้นเกิดขึ้นเมื่อมีทหารคนหนึ่งนำลูกฟุตบอลออกมา แล้วถอดหมวกเล็กออกมาทำเป็นโกล์รูลู จากนั้นก็เริ่มแบ่งทีมเตะบอลกันอย่างสนุกสนาน เสียงหัวเราะและเสียงเชียร์ดังกึกก้องไปทั่วสนามรบ

แต่เหตุการณ์ในวันนั้นก็เหมือนเป็นความฝันสั้นๆ ในวันคริสต์มาสในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1

ไม่กี่วันต่อมา เสียงปืนก็ดังขึ้นอีกครั้ง ทหารที่เคยแบ่งเค้กช็อกโกแลตจับมือ และยิ้มหัวเราะด้วยกัน ก็กลับมาเป็นศัตรู บางคนอาจจะเสียชีวิตด้วยกระสุนของคนที่เคยนั่งเล่าเรื่องลูกและภรรยาที่บ้านด้วยกันมาก่อน

มีจดหมายฉบับหนึ่งที่ทหารอังกฤษเขียนถึงครอบครัว เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ในวันนั้นว่า "แม่ครับ ผมไม่เคยคิดว่าจะได้จับมือกับคนที่เมื่อ

วานยังพยายามยิงผม แต่วันนี้ ผมได้เห็นแล้วว่าพวกเขาก็มีหัวใจ มีความ
ฝัน และมีครอบครัวที่รักเช่นเดียวกับพวกเรา บางทีถ้าผู้นำของเรา ถ้าได้
มาอยู่ในแนวหน้าและได้เห็นสิ่งที่พวกเราเห็นในวันนี้ สงครามคงจบลงแล้ว"

เหตุการณ์การหยุดยิงในวันคริสต์มาส หรือ Christmas Truce แบบ
นี้ไม่เคยเกิดขึ้นอีกในประวัติศาสตร์สงคราม แต่ความทรงจำและเรื่องเล่า
ของคนที่อยู่ในเหตุการณ์แม้ว่าจะผ่านไปเป็นร้อยปี ก็ยังเป็นสิ่งที่เหมือน
เป็นความหวังว่า

แม้ในยามมืดมนที่สุด แม้ในความขัดแย้งที่รุนแรงที่สุด มนุษย์ก็ยัง
สามารถเข้าใจความทุกข์ ความฝันและมองเห็นความเป็นมนุษย์ในกันและ
กันได้

"เปียตราวัลลา" เมืองแห่งความลับใต้ดินในอิตาลี

(Pietragalla) เมืองเล็กๆ แห่งหนึ่งในอิตาลี ที่ซ่อนเร้นความมหัศจรรย์เอาไว้ใต้ผืนดิน นั่นคือ "ปาลเมนติ" (Palmenti) หรือที่ชาวเมืองเรียกว่า "รูตเต" (Rutte) ซึ่งหมายถึงห้องใต้ดินที่ขุดลงไปใหนิน เพื่อใช้ในการเก็บรักษาไวน์อันมีค่า

ปาลเมนติ: ห้องใต้ดินแห่งเวลา

ปาลเมนติเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ 19 โดยชาวบ้านขุดลงไปใหนินอ่อนสีขาวอันเป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคนี้ เพื่อสร้างห้องใต้ดินขนาดเล็กลำหรับเก็บรักษาไวน์ผลผลิตจากไร่องุ่นรอบๆ เมืองสภาพอากาศภายในห้องใต้ดินที่คงที่ ช่วยให้ไวน์หมักได้อย่างสมบูรณ์แบบและมีรสชาติอันเป็นเอกลักษณ์ความพิเศษของปาลเมนติ

วันครู

ดีใจที่ได้เป็นครู ถึงแม้ว่ารายเงินทองแต่ก็มีชีวิตที่มีความสุขได้ หาก
เราทำหน้าที่ครูด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู

เรื่องของครูที่ดูแปลกอยากแลกเปลี่ยน

หลังเกษียณจะก็ปีไม่มีเหงา

ยังคล้ายว่ามีศิษย์ติดตามเรา

เหมือนมีเงาตามตัวอยู่ทั่วไป

ตื่นเข้ามาออกไปรอใส่บาตร

มอเตอร์ไซค์เลียวปราดมาจอดไหว้

บอกบังเอิญเห็นครูก็ดีใจ

ครูมาทำอะไรอยู่แถวนี้

พอลืมมาถึงบ้านไม่นานนัก

ยินเสียงทักจากรถขนเคอร์รี่

ว่าส่งของขับผ่านมานานปี

เพิ่งจะมีโอกาสส่งลงบ้านครู

เรียกแท็กซี่ก็พบกับศิษย์ขับแกร็บ(Grab)

เจอกันแบบบังเอิญคุยเพลินอยู่

ไปดูหนังเจอศิษย์เฝ้าประตู

ไปที่อยู่ศิษย์ช่างซ่อมมาน้อมนบ

ไปอำเภोजเจอศิษย์เราเป็นเจ้าหน้าที่

ดูแลติดตั้งแต่ต้นจนงานจบ

โรงพยาบาลศิษย์หมอเข้ามาเคารพ

ศิษย์พยาบาลมาสมทบร่วมดูแล

ไปซื้อยาศิษย์เภสัชกรก็อ่อนน้อม
จัดยาพร้อมแนะความรู้จักแก่แก่
ไปเที่ยวเจอศิษย์มัคคุเทศก์พิเศษแท้
สนุกแน่พร้อมผนวกสะดวกสบาย
ขึ้นเครื่องบินก็เปลอเปลอเจอสจ๊วต
ที่ก้าวพรวดมาทักครูดูเหมือนง่าย
ในเฟสบุ๊กศิษย์เป็นครูอยู่มากมาย
ทุกเช้าส่าย پایเย็นได้เห็นได้คุย
ขับรถไปติดขัดเร่งรัดร้อน
จรรยาภิษย์เราเป่าฉลุย
ไหนยังมีศิษย์จอมซ่าศิษย์ขาลุย
ศิษย์ซู้ยศิษย์ซี้ไม่โผล่มาทัก
จะไปไหนไม่มีเก้อเจอแต่ศิษย์
ทั่วทุกที่มีทุกทิศศิษย์รู้จัก
ได้ชื่นใจไมตรีจิตจากศิษย์รัก
พาคึกคักเต็มลู่ให้ทุกวัน
เพราะเป็นครูอาชีพที่มากมีศิษย์
ทั้งชีวิตจะไปไหนไม่ต้องห่วง
เพราะมวลศิษย์คือลูกรักผูกพัน
พบเจอกันจะกี่ครั้งยังเหมือนเดิม

เซอร์ของพ่อ

มีพ่ออยู่คนหนึ่งได้ตื่นเซอร์พันธุตีมา ก็เอามาปลูกไว้ที่บ้าน และสั่งให้ทุกคนในบ้านช่วยกันดูแล เพื่อว่าเมื่อตื่นเซอร์โตขึ้น ทุกคนจะได้กินผลที่อร่อยจากต้นเซอร์พันธุตีนี้ และคุณพ่อเองก็เฝ้ารดน้ำ ใส่ปุ๋ยดูแลเป็นอย่างดี เป็นเซอร์ต้นโปรดของคุณพ่อทีเดียว

อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่คุณพ่อออกไปทำงาน...ลูกชายชื่อจอร์จ ซึ่งได้ขวานเล็กๆ อันใหม่มา ด้วยความซนก็ฟันนู่นฟันนี่ แล้วก็ไปโดนต้นเซอร์แสนรักของคุณพ่อเข้า

ต้นเซอร์ค่อยๆ เอนตัว แล้วก็ล้มลงกับพื้น เหลือแต่ตอ ที่อยู่เหนือพื้นดินมาไม่กี่นิ้ว

เมื่อคุณพอลงมาถึงบ้าน เห็นต้นเซอร์แสนรักในสภาพอย่างนั้น ก็ตกใจมาก เรียกทุกคนในบ้านมาถาม ก็ไม่มีใครทราบ

จนคุณพอนึกถึงลูกชายคนนี้ ก็ตะโกนเรียก ด้วยเสียงอันดังว่า "จอร์จ มาที่นี่!"

จอร์จก็เดินออกมาหาคุณพ่อ คุณพ่อได้ถามจอร์จว่า

"จอร์จ ลูกรู้ใหม่ว่า ทำไมต้นเซอร์ถึงเป็นแบบนี้?"

จอร์จก้มหน้า แต่ในที่สุดก็เงยหน้าขึ้นตอบคุณพ่อว่า

"ผมไม่กล้าโกหกคุณพ่อหรอกครับ ว่าผมเป็นคนเอาขวานฟันต้นเซอร์นี่เอง"

คุณพอบอกจอร์จว่า "เข้าไปรอฟพ่อในบ้าน"

จอร์จเดินเข้าไปรอฟพ่อในห้องของเค้า เวลาผ่านไปพักใหญ่ๆ คุณพอก็เข้ามาในห้อง และถามจอร์จว่า

"ทำไมลูกถึงตัดต้นเซอร์รี่ที่อีกหน่ยทุกคนในบ้านจะได้กินผลจากมันล่ะ?"

จอร์จตอบคุณพ่อว่า "ผมไม่ได้ตั้งใจครับ ผมทำไปด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของผมเอง"

แล้วจอร์จก็ก้มหน้าลง หน้าเขาแดงด้วยควาละอาย แล้วก็ไ้ยินเสียงคุณพ่อพูดว่า

"จอร์จ ลูกดูหน้าพ่อซิ...ถึงพ่อจะรู้สึกเสียใจ ที่ต้นเซอร์รี่ที่พ่อรักถูกโค่นไป แต่พ่อก็ดีใจยิ่งกว่า ที่ลูกของพ่อซื่อสัตย์และกล้าหาญ ที่ยอมรับในการกระทำของตัวเอง ถ้าไม่มีสิ่งนี้ ถึงแม้จะมีเซอร์รี่พันธุ์ดีเต็มสวน ก็ไม่มีประโยชน์อะไร"

จอร์จจดจำเรื่องราวเหล่านี้ และใช้ความกล้าหาญ และซื่อสัตย์ตลอดมา...จนกระทั่งในการดำรงฐานะ เป็นประธานาธิบดี "จอร์จ วอชิงตัน"

เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงของท่านประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตัน ฟังแล้วประทับใจในวิธีการ สอนของคุณพ่อ...แทนที่คุณพ่อจะทำโทษลูก ด้วยวิธีอันรุนแรง เกรี้ยวกราดกับลูก หรือให้ความสำคัญกับสิ่งของ แต่คุณพ่อกลับพูดกับลูก อย่างอ่อนโยน ด้วยถ้อยคำที่ทำให้ลูกต้องจดจำไปตลอดชีวิต

ถ้าคุณพ่อทำโทษแรงๆ ก็อาจจะไม่มีประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตันแบบนี้ก็ได้

ในชีวิตมีสักครั้งใหม่ ที่เราเกรี้ยวกราด กับสิ่งที่ไม่มีความจำเป็น-แทนที่จะใส่ใจกับสิ่งที่ยังอยู่มากกว่า

ถ้าคุณยังไม่เคยได้นึกถึง รึว่าอาจลืมไป ยังไม่สายหรอก มาเติมเต็มชีวิตกันเถิด..

มุทิตาจิต 84 ปี (2567)

เรื่องเล่าโดย ครูสม น้องใหม่ สว.มศว

12/12/2567 วันสำคัญที่ประชุมประจำเดือนกำหนดจัดงาน มุทิตาจิต 84 ปี ของ คณาจารย์และสมาชิกอาวุโส สมาชิกเริ่มลงทะเบียนตั้งแต่วันที่ 07.00น. ทายอดมาถึงพร้อมกับขนม อาหาร ที่ต่างตั้งใจนำมาแบ่งปันกัน บางท่านเลือกที่จะไปตลาดนัดเพื่อจัดซื้ออาหารที่อร่อยถูกใจ มาทานร่วมกัน เช่นซาลาเปาปิ้งของอจ.พีเปี้ยก ลงแรงเดินไปตลาดนัดถึง 2 ครั้ง เพื่อจัดซื้อมาให้ทุกคนลิ้มลองว่าซาลาเปาปิ้งอร่อยจริงๆ ฝ่ายจัดการสถานที่ร่วมจัดเตรียมโต๊ะที่นั่งให้เหมาะสม ช่วยกันจัดระลึกรบรจุลงกระเป่าผ้าของชมรมฯ อาจารย์อาวุโสทยอยกันมาร่วมงานตั้งแต่ 08.40 น. ผศ.สมศักดิ์ วิจิตรเป็นอาจารย์อาวุโสท่านแรกมาถึง พร้อมการต้อนรับของทุกคน ฝ่ายต้อนรับเชิญอาจารย์ที่คุ้นเคยกับอาจารย์อาวุโสแต่ละท่าน มาช่วยติดดอกไม้ติดเสื้อ บรรยายภาคเริ่มครึกครื้นเป็นระยะและเสียงบรรเลงของวงดนตรีไทย จากภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์จากความอนุเคราะห์ ผศ.ดร.สุรศักดิ์ จำนงสาร ส่งนิสิตชั้นปี 4 จำนวน 6 คน มาร่วมบรรเลงเพลงตั้งแต่เริ่มจนจบงาน ต่อมาอาจารย์อาวุโสเดินทางมาจนครบทั้ง 6 ท่านได้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ วิจิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีชัย คุณาวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดา ทัพสุวรรณ ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม อาจารย์นบน์อม อ่าวสุคนธ์ และอาจารย์อุไร สังขนันท์

ก่อนเริ่มงานประธานฯ เริ่มเปิดประชุมประจำเดือนธันวาคมอย่างรวดเร็ว และการเปิดงานด้วยการกล่าวต้อนรับและเล่าเรื่องราวความเป็นมาของการจัดงานมุทิตาจิต 84 ปี โดยรองศาสตราจารย์ ดร. ชมพันธ์ุ กุญชร

ณ อยุธยา ท่านอาจารย์เล่าว่างานนี้เริ่มเมื่อท่านอาจารย์เป็นประธานฯ ชมรม และจัดมาอย่างต่อเนื่องทุกปี ต่อจากนั้นเรียนเชิญอาจารย์อาวุโสเข้าที่หนึ่ง เพื่อร์ดน้ำขอพรจากท่าน หรือให้พรท่านสำหรับอาจารย์ที่มีอาวุโสกว่า จากสมาชิกที่พร้อมใจมาร่วมงานกว่า 70 คน บรรยากาศการอวยพร ขอพร รับประทาน มีเสียงหัวเราะเบิกบานใจกันมาก เพราะบางท่านมาในฐานะลูกศิษย์และเพื่อนร่วมงาน ผู้เคยปฏิบัติงานร่วมกันมา ต่อมามีการเรียนเชิญให้อาจารย์อาวุโสแต่ละท่านเล่าเรื่องราวความประทับใจแก่เหล่าสมาชิก เรื่องเล่าแต่ละเรื่องแฝงไว้ด้วยข้อคิด เป็นการส่งต่อความห่วงใยในเรื่องการดูแลสุขภาพที่ต้องให้ความสำคัญโดยเฉพาะใส่ใจในเรื่องที่ต้องปฏิบัติเช่น ควรอ่านฉลากกำกับยาทุกครั้งเพื่อให้รู้ถึงสรรพคุณที่อาจมีผลต่อร่างกาย การทำงานที่ใช้ศักยภาพของตนเองในความรู้ความสามารถที่มีเพื่อพัฒนาการศึกษาให้เกิดการต่อยอดเชื่อมโยงและส่งผลการศึกษา ตลอดจนการใช้โอกาสจากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถทำให้เกิดคุณค่าแก่ตนเองสร้างพลังศรัทธาแก่คนรอบข้าง และสุดท้ายการเลือกปฏิบัติตนให้มีความสุขตามที่ตนต้องการ เช่น เลือกพักผ่อนนอนหลับพักผ่อนไม่ ออกกำลังกายที่เหมาะสม เลี่ยงสัตว์เลี้ยง ท่องเที่ยวในที่ต่างๆ และทำบุญตามศรัทธา กิจกรรมทั้งหลายต่างเลือกปฏิบัติตามศักยภาพและความสนใจของตนเอง การรับฟังเรื่องเล่าใช้เวลาไม่มากแต่สมาชิกทุกคนต่างตั้งใจรับฟังเพราะรับรู้ได้ว่าอาจารย์อาวุโสทุกท่านมีความตั้งใจ ภูมิใจถ่ายทอดและพูดคุยกับทุกคนเสมือนคนในครอบครัวเดียวกันที่มีความรักใคร่ผูกพันดุจพี่น้อง ผศ. พิมพา ม่วงธรรมเป็นผู้นำกิจกรรมตามหาแฟนพันธุ์แท้จากเกมการทายว่าอาจารย์อาวุโสแต่ละท่านชอบทำอะไรมากที่สุด ซึ่งรางวัล สนุกสนานร่วมกัน ในช่วงท้ายมีการมอบของที่ระลึกของชมรมฯ และ

ท่านอาจารย์ได้เตรียมมาอบให้อาจารย์อาวุโสเป็นการส่วนตัว และร่วมรับประทานอาหารเลิศรสที่ทุกคนต่างชื่นชม ถูกปากและถูกใจ ขอขอบคุณฝ่ายจัดอาหารที่สรรหาร้านอาหารมาบริการสมาชิก ความประทับใจอีกเรื่อง การพร้อมใจกันช่วยจัดห้องประชุมเป็นห้องอาหารภายในช่วงเวลา 10-15 นาที โชคดีทั้งโต๊ะและเก้าอี้มีล้อเลื่อนจึงง่ายต่อการเคลื่อนที่(แอบมีกังวลช่วงแรกในการระวางขณะนั่งลง) ทำยสุดมีการขับร้องเพลงร่วมกันทุกคนมีความสุข เป็นอีกครั้งสำหรับภาพจำที่สวยงามของพวกเรา สว.มศว งานจบลงที่เวลา 13.30 น. ขอคุณ ผอ สถาบันพฤติกรรมศาสตร์ที่ให้ความอนุเคราะห์ใช้ห้องประชุม ทำให้ผู้อาวุโสสมาชิกเข้าถึงพื้นที่ได้ง่าย ประทับใจค่ะ

อ.นบน์อม อ่าวสุคนธ์

พศ.มีชัย คุณาวุฒิ

พศ.สมศักดิ์ วิจิตร

พศ.สุดา ทัพสุวรรณ

ศ.ศรียา นิยมธรรม

อาจารย์อุไร สังขนันท์

งานมุทิตาจิต 84 ปี (2567)